

DÉLMAGYARORSZÁG

A MAGYAR KOMMUNISTA PÁRT DÉLMAGYARORSZÁGI NAPI LAPJA

Az ipar védelme, a nemzet védelme

Országos tünet, hogy a demokráciáról ír, beszél az is, aki ért hozzá, az is, aki tudatos demokrata, de főleg a hozzá nem értők hatalmas tábora.

A magyar demokrácia nem egy párt programja, hanem a nemzet önkéntesen választott életformája.

Lapunk vasárnapi számában foglalkozunk a szegedi ipartestületekkel. Nem első alkalommal bíraluk keményen az ipartestületet, de úgy gondoljuk nem is utoljára.

Az ipartestületi vezetőségi ülésén a szokásos panaszözlönt alkalmunk volt végighallgatni. Ha bármelyik szegedi iparost meglátogatjuk munkahelyén, akkor ugyanezeket van alkalmunk hallani. Az eredmény való, hogy leszögezük a hibákat és bajokat. Ezt minden iparos maga is megteszi. A „kiválasztottaknak” az volna a feladata, hogy megoldási lehetőségeket találjanak. Az iparosok nem azért választanak vezetőséget, hogy az jegyzőkönyvbe foglalja sérelmeiket, bajait és nehézségeit, hanem, hogy ezekre megoldást találjon!

A demokrácia népuralmat jelent, ezt ma úgy a demokráciát, mint a reakciókat tudják. A nemzet és annak kisebb közösségei maguk intézik sorsukat. Az Ország-nak magának megvannak a közös problémái és nehézségei. Amint a tünetek közösek, a megoldási lehetőségek mások és mások. Minden városnak és tájegységnek megvannak a maguk adottságai, hogy a felmerülő nehézségeket más és más úton oldják meg.

A szegedi iparostársadalom nehézségei is országos jelentőségűek. A bűnös és sokat bírált múltban időlt és központi iránnyal az országot. Ennek következménye volt, hogy a központi intézkedés sohasem hozott országos viszonylatban javulást. A demokrácia és annak megvalósulása azonban nemcsak lehetőséget ad, hanem kötelezővé is teszi a kezdeményezést az építésre.

Amikor támadtuk az ipartestületet és elmondtuk, hogy annak vezetősége nem demokratikus, azzal vádoltak bennünket, hogy pártpolitikát csinálunk. A történelem azonban bennünket igazolt!

Mikor a szegedi iparosokat az a veszély fenyegette, hogy nap-nap után mind többet adjak vissza iparukat, a vezetőség csak siránkozik, de nem tesz semmit. Ha az iparostársadalom elpusztul, úgy magával ragadja a nemzetet is. A nemzet nevében követeljük, hogy a Szegedi ipartestület elére demokráciát kerüljenek. Nem mellőndöntő, szájhoz demokráciát, hanem demokráciát elő iparosok. Nem elegendő, hogy megállapítjuk, valamit tenni kell, különben elpusztulunk és velünk a nemzet. Az iparosproblémákat csak szakemberek tudják megoldani, a legilletékesebb maga az iparos. Szamba kell venni a lehetőségeket és kijelölni a módokat, melyek tökéletes megoldást adnak.

Nem a demokrácia és a kormány a felelős, hanem a nemzet. A szegedi iparostársadalom problémáira ne Budapestről várják a megoldási lehetőségeket, mert ha onnét jön, ismét azt fogja az iparostársadalom megállapítani: „iróasztalnai” oldják csak meg a bajokat.

Ugy vasárnapi, mint mai cikkünk valamennyi szegedi iparos érdekében, tehát a nemzet érdekében íródott. Az ipartestület elére nem pártpolitikát csináló iparosokat, hanem az iparosok és a nemzet érdekében képviselő szakembereket kell állítani. A mostani vezetőség kiállította magáról az alkalmatlansági bizonyítványt. Új vezetőseget kell választani, melyben nem a demokráciát teliszájjal hirdető emberek ülnek, hanem valóban demokratikusan dolgozó és irányító szakemberek.

Először a csatlós államokkal, majd a német kérdéssel foglalkoznak a külügyminiszteri értekezleten

Trieszt sorsáról még nem döntöttek

(London, május 14.) A londoni rádió a párisi külügyminiszteri értekezletnek hétfői napjáról a következőket jelenti:

Mindenki igen feszülten tekint az újabb fejlemények elé. Bár eddig a főbb vitás kérdésekben még nem jött létre megegyezés, az engedmények kezdete mégis érezhetővé vált, ennél többre van azonban szükség: igazi eredményekre.

A párisi rádió a külügyminiszteri értekezlet hétfői napjáról a következőkben számol be:

A délutáni ülésről semmiféle hivatalos közleményt nem adtak ki, annyi azonban már bizonyos, hogy a négyórás tanácskozás nem járt semmiféle végleges eredménnyel. Az olasz gyar-

matokra vonatkozólag Byrnes azt javasolta, hogy azokat egyévi időtartamra helyezték a négy nagyhatalom gyámsága alá. Ez alatt az idő alatt pedig végleges megállapodásra kell jutni. Ezután a legkényesebb ügy, a trieszti kérdés következett.

Molotov a trieszti kérdéssel kapcsolatban hangoztatta, úgy érzi, hogy a kérdést Jugoszláviának a háborúban való részvételére való tekintettel kellene rendezni. Byrnes azt válaszolta, hogy hajlandó elfogadni azt a francia részről javasolt határvonalat, amely Triesztet Olaszországhoz juttatja, de Isztria egész déli részét Jugoszláviának engedi át, mivel ez a határvonal néprajzi szempontból igazságos.

Bevin szintén kijelentette, hogy általánosságban elfogadja a francia javaslatot.

A német kérdés megvitatása után Byrnes azt javasolta, hogy a kérdés előzetes megvizsgálását már kedden kezdjék meg. Molotov azonban kijelentette, hogy előbb a volt csatlós államokkal kötendő békeszerződések kérdését kell elintézni. Végül is abban állapodtak meg, hogy a német kérdéssel szerdán foglalkoznak majd.

Eltekintve helyről származó közlés szerint Byrnes Kína bevonását is javasolta a német kérdés megvitatásába. Erről azonban nem döntöttek véglegesen.

Inkább meghalunk, de földet vissza nem adunk

A tápéi szegényparasztok szervezkedéssel veri vissza a reakció meg-megújuló támadásait — Filo Sámuel kisgazdapárti képviselő el akarta vitatni az új gazdák földjét

(Szeged, május 14.) Tápén a reakció támadása az újgazdák ellen újra és újra megismétlődik. Ha az egyik támadást kivédik, már követi a másik. A reakció legutóbb az újgazdákat létalappjukban akarta támadni. A régi Horthy-kormány pártok levitteztett harcossai összefogtak az Országos Földbirtokrendező Tanácsban és a Földhivatalban levő reakciós elemekkel és közös támadásra indultak a szegény földhözjuttatottak ellen. Filo Sámuel ur, az Országos Földbirtokrendező Tanács alelnöke sietett segítségére nem az újgazdáknak, a szegényparasztoknak, hanem a tehetős bérlogazdáknak.

Tápén a tehetős bérlogazdák a reform során 40–50 százalékkal kaptak több földet, mint a nincstelen szegényparasztok. A nincstelen szegényparasztok nem kifogásolják, hogy ők kisebb juttatásban részesültek, mint a régi bérlogok.

Vissza akarják venni a földet

Ugy gondolják, hogy így is megmenekültek a negyedes kapálástól és a tizenkettedes aratástól. A nekik juttatott földön olyan gazdálkodást folytatnak, amely biztosítja maguk és családjuk tisztas megélhetését. A bérstártó gazdáknak viszont az fáj, hogy ezentúl a nekik juttatott földön nem tudnak bérst tartani. A juttatott földmennyiség ehhez nem elegendő, így maguknak kell gazdaságuk összes munkáját végezni.

Ezért összefogtak, felmentek Budapestre az Országos Földbirtokrendező Tanácshoz és kérték, hogy az újgazdáknak juttatott földet vegyék vissza és az ő juttatásukat emeljék fel egészen 25 holdig. Filo Sámuel ur (aki a földreformtörvény parlamenti vitájában egyórás beszédében támadta az egész törvénytervezetet) nagysietve segített a bérst tartó gazdákon és az újgazdák földjét visszatérte 25 holdig a régieknek.

Inkább meghalni...

Filo Sámuel ur intézkedését óriási elkeseredéssel fogadta a tápéi szegényparasztok. Jogos felháborodásukat még növelte egyes reakciós elemeknek cinikus hetvenkedése. Ugyanis ezek az elemek azt hangoztatták, hogy most

már visszakaptuk a földet 25 holdig, de nem tudunk kapálnivalót negyedéből ezeknek a cudar szegényeknek. Hozatunk svábokat, meg nyilasokat a Béka-utcából és azokkal dolgoztatunk. Az újgazdák viharos gyűlést tartottak és egyhangú határozatban kimondották: földet vissza nem adunk, inkább meghalunk.

Egy háromtagú küldöttséget választottak, akik felutaztak Budapestre. Magukkal vitték az örökös kisemmizett, letaposott, mérhetetlenül sokat szenvedett szegényparasztok keserűségét. Kérték az Országos Tanácsot, hogy helyezze hatályon kívül Filo Sámuel ur rendelkezését, amely megfosztaná a tápéi szegényparasztokat az önálló élet-lehetőségtől.

A szervezett munkásság nem enged visszatérést a tanoncok és ifjummunkások kizsákmányolására

A szakszervezeti ifjummunkásság nyílt levele Lippay IPOK-főtthárhoz a tanonckérdésben

(Szeged, május 14.) Beszámolt a Délmagyarország az Iparosok Országos Központja Szegeden megtartott vasárnapi kerületi nagygyűléséről. Mint jelentették, az iparosproblémák megtárgyalásánál felszólalt dr. Lippay István, az IPOK főtthára is. Lippay a tanonckérdésről szólva kijelentette, hogy a tanoncok fizetése a jövőben szabad egyezkedés tárgyát képezi. Az IPOK mindent elkövet ennek keresztülvitele érdekében.

Az iparosság legfőbb érdekképviselői szerve főtthárának, mint felelős állásban levő tisztviselőnek kijelentése nagy megütközést és felháborodást okozott az ifjummunkásság és a tanoncok körében. Ha igaz az, hogy az IPOK a tanoncfizetés szabad egyezkedés tárgyává tételért harcol, úgy merőben munkáellenes álláspontot foglal el, mert a fizetési rendszer ismét kiszolgáltatja a tanoncokat a munkaadók önkényének. Ezért a Szakszervezeti Ifjummunkás és Tanoncmozgalom az ügy-gyel kapcsolatban most a következő nyílt levelet intézte dr. Lippay István IPOK-főtthárhoz:

„Igen tisztelt dr. Lippay István ur!

Veres Péter, az Országos Földbirtokrendező Tanács elnöke az újgazdák kérését teljesítette. Visszavonta az újgazdákra sérelmes határozatot és helyszíni kiszállást rendelt el. Az újgazdák most nagyarányú szervezkedést kezdtek, mert világosan látják, hogy azok a reakciós urak, akik egyike támadást a másik után indítják a szegényparasztok ellen, ezúttal sem fogják ezt abbahagyni. A szegényparasztok rájöttek arra, hogy csak szervezett erővel tudják jogait megvédeni és megalakítják az Újgazdák, Földhözjuttatottak Országos Szövetségének helyi szervezetét, amely az újgazdáknak minden ügyes-bajos dolgában, jogvédelem, kölcsönkérés, beszállgatás, adózás, stb. segítségére lesz. Ember segíts magadon, az Isten is megsegít.

Az Újgazdák, Földhözjuttatottak Országos Szövetsége mindenre elszántan harcolt a föld megtartásáért, valamint a földreform gyors befejezéséért. Hogy egyszer már ez a sokat szenvedett nép nyugodtan dolgozhasson és ne kelljen attól félni, hogy bármelyik pillanatban megfoszthatják életlehetőségétől.

Őn május 12-én a szegedi iparospanasznapon az IPOK nevében válaszolt a felvetett problémákra, köztük a tanoncfizetésre vonatkozólag is. A Független Iparosok vihartapsai között őn azt az önkényes, kijelentést tette, hogy a jövőben a tanoncfizetés szabad egyezkedés tárgya lesz. Igen tisztelt uram! Vegye tudomásul, hogy nem 1940-ben, hanem 1946-ban vagyunk! Elmult az az idő, amikor a tanonc kiszolgáltatottja volt a mesternek. Most demokráciában élünk és ebben a demokráciában egy hatalmas szakszervezet magába öleli az ifjummunkásokat és a tanoncokat is és ez a szervezett munkástömeg nem fogja megengedni, hogy az őn álma valóra váljon és visszatérjünk a 25 éves reakció egyik legbűnösebb tevékenységére, a tanonc- és ifjummunkás kizsákmányolására. Tehát kedves Független Iparosok és igen tisztelt Lippay ur! Mi, ifjummunkások, akik a demokráciában szervezettetésünk erejével kiharcoltuk jogainkat, minden erőnkkel meg fogjuk védelmezni még az olyan urakkal szemben is, mint önök. Szakszervezeti Ifjummunkás és Tanoncmozgalom.”